

Zitting 1974-1975

13 469(R989)

Goedkeuring van de op 13 december 1968 te Parijs tot stand gekomen Europese Overeenkomst inzake de bescherming van dieren tijdens internationaal vervoer

Nr. 3

Memorie van toelichting

De Europese Overeenkomst inzake de bescherming van dieren tijdens internationaal vervoer (Trb. 1975, 49) is binnen het kader van de Raad van Europa voorbereid door een voor dit doel door het Comité van Ministers in 1963 ingesteld Comité van Deskundigen. Het Comité van Ministers besloot hiertoe naar aanleiding van Aanbeveling 287 (1961) van de Raadgevende Vergadering, waarin werd aangedrongen op aanvaarding door de regeringen van de lid-staten van een verdrag inzake het vervoer van dieren, waarvoor een tekst was opgesteld door de Wereldfederatie voor dierenbescherming.

De overeenkomst bevat bepalingen betreffende het vervoer over land, over zee en door de lucht van vee, tammige vogels en konijnen, honden en katten, andere zoogdieren en vogels en koudbloedige dieren (artikel 2). Zij beoogt de bescherming van dieren tijdens het vervoer door te bepalen aan welke voorwaarden het vervoer moet voldoen. De verantwoordelijkheid ter zake berust bij de verzendende staat (artikel 1, derde lid). De voornaamste bepalingen der overeenkomst hebben betrekking op de geschiktheid van het vervoermiddel, de wijze van verladen van de dieren en hun verzorging tijdens vervoer. Daarnaast zijn voorwaarden gesteld ten aanzien van de hygiëne, de bouw van de vervoermiddelen, boxen, hokken, etc., de wijze waarop de dieren vastgemaakt dienen te zijn, de ruimte waarover de dieren kunnen beschikken en de scheiding van mannelijke en vrouwelijke dieren alsook van de verschillende soorten dieren. Tevens is voorzien dat eventueel lijden van de dieren door oponthoud, met name door stakingen (artikel 1, vierde lid) bij het vervullen van grensformaliteiten (artikel 15), zo veel mogelijk moet worden vermeden.

De belangrijkste categorie dieren, waarop deze overeenkomst van toepassing is, vormen de eenhoevigen, herkauwers en varkens, omdat het vervoer van deze dieren het meest voorkomt. Aan deze categorie is Hoofdstuk II der overeenkomst gewijd. In dit hoofdstuk zijn algemene bepalingen opgenomen met betrekking tot de taak en de bevoegdheden van de dierenarts bij vervoer en verlading (artikelen 3 en 5), de vervoermiddelen en de wijze van belading (artikel 6, leden 1, 2, 3 en 5 tot en met 8, artikelen 7, 8, 9 en 13) en de normen welke gelden ten aanzien van de verzorging van de dieren tijdens vervoer (artikel 6, vierde lid, artikelen 10 tot en met 12). Daarnaast zijn speciale bepalingen opgenomen voor het vervoer per spoor (artikelen 17 tot en met 21), het vervoer over de weg (artikelen 22 tot en met 24), over water (artikelen 25 tot en met 34) en door de lucht (artikelen 35 tot en met 37).

Voor de in artikel 2 bedoelde dieren, andere dan vee, zijn afzonderlijke regelen opgenomen in de Hoofdstukken III, IV, V en VI. Daarbij zijn de voor de

ze dieren van belang zijnde bepalingen uit Hoofdstuk II van overeenkomstige toepassing verklaard.

In Hoofdstuk VII is een geschillenregeling opgenomen, terwijl Hoofdstuk VIII bepalingen inhoudt omtrent de ondertekening, de ratificatie, de inwerkingtreding, de toetreding en de opzegging van de overeenkomst welke bepalingen conform zijn aan bepalingen in soortgelijke overeenkomsten van de Raad van Europa.

De overeenkomst is in werking getreden op 10 februari 1971. Momenteel zijn veertien staten partij geworden, te weten Denemarken, IJsland, Luxemburg, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, Oostenrijk, België, de Bondsrepubliek Duitsland, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, Frankrijk, Italië, Ierland, Spanje en Finland. De Commissie van de Europese Gemeenschappen onderzoekt thans de mogelijkheid dat de EEG bij de overeenkomst partij wordt.

Gezien het feit dat de overeenkomst inmiddels tussen een aantal lid-staten van de Raad van Europa van kracht is, alsook gezien het feit dat er een levendig vervoer van dieren plaatsvindt tussen ons land en andere Europese landen, achten de ondergetekenden het gewenst dat ons land bij de onderhavige Overeenkomst partij wordt.

Het in Hoofdstuk VIII van de overeenkomst opgenomen artikel 50 scheidt de mogelijkheid de overeenkomst van toepassing te verklaren op Suriname en de Nederlandse Antillen of later de gelding van de overeenkomst tot deze landen uit te breiden. De regering van Suriname heeft desgevraagd te kennen gegeven de medegelding van de overeenkomst voor haar land wenselijk te achten; de regering verklaarde daarbij dat aan de inhoud en opzet van de overeenkomst in Suriname zoveel mogelijk tegemoet wordt gekomen zowel door de inschakeling van gouvernementsdierenartsen die betrokken zijn bij elke im- en export van dieren als door de werkzaamheden ter zake van de Vereniging voor Dierenbescherming in Suriname. De regering van de Nederlandse Antillen heeft medegedeeld dat zij vooralsnog geen medegelding van de overeenkomst voor haar land wenst.

Ten aanzien van de wijze waarop na ratificatie van de overeenkomst daaraan in Nederland uitvoering zal worden gegeven moge worden verwezen naar het tegelijk met dit ontwerp van Rijkswet ingediende ontwerp van een Wet dierenvervoer en de daarbij behorende memorie van toelichting.

Zoals in het algemeen deel van de memorie van toelichting op dat wetsontwerp is uiteengezet is van de gelegenheid gebruik gemaakt, om de verspreid in de Nederlandse wetgeving voorkomende bepalingen inzake het binnenlands en het grensoverschrijdend vervoer van dieren in één regeling onder te brengen.

De Minister van Landbouw en Visserij,
A.P.J.M.M. van der Stee

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
L.J. Brinkhorst

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
T.E. Westerterp

De Staatssecretaris van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk,
W. Meijer